

[Stats- og udenrigsministeren.]

bejde praktiske forslag for alternative forsyninger eller forsyningsruter.

Jeg har allerede sagt, at sammenslutningens opgaver med hensyn til bistand ved passagen af kanalen kun vil lade sig løse i samarbejde med de ægyptiske myndigheder, og i denne forbindelse bør jeg måske specielt pege på deklarationens bestemmelse i afsnit II, punkt 4, om, at sammenslutningen kan modtage, indehave og disponere over indtægter. Det blev på konferencen fra alle sider gjort klart, at ingen medlemsstat ved at tiltræde organisationen påtager sig nogen som helst forpligtelse for sig selv eller for noget rederi eller noget skib til at betale kanalafgifter til denne sammenslutning. Ethvert land er her frit stillet. En dansk tilslutning til brugersammenslutningen ændrer ikke betalingsforholdene for de danske redere.

Under hele denne sags udvikling har regeringen holdt sig i kontakt med den danske skibsfart. Både under den 1. og den 2. Londonkonference var repræsentanter for de danske redere med i delegationen som særligt skibsfartssagkyndige.

Fra redernes side har den danske regering modtaget det råd, at Danmark bør slutte sig til brugersammenslutningen. Dette råd er givet under den udtalte forudsætning, at der ikke fra den danske regerings side vil kunne gives ordre til danske skibe om, at de skal benytte den ene eller den anden rute, samt at det er valgfrit, hvorledes betalingen for eventuel passage vil blive foretaget.

Endnu foreligger der ikke endelig klarhed om, hvor mange lande der vil tiltræde sammenslutningen. USA har allerede gjort det, Italien ligeså; om Storbritanniens og Frankrigs holdning kan der heller ikke herske tvivl. Norge vil sikkert slutte sig til. Om Sveriges endelige holdning foreligger endnu ikke oplysning. I det hele tror jeg, at af de 18 lande, der var repræsenteret i London, vil det store flertal slutte sig til. Mest tvivl er der vel om Pakistans stilling. Hvilken holdning udenforstående lande som Indien og Sovjetunionen vil indtage, er endnu et åbent spørgsmål, og om Ægyptens reaktion overfor den nye organisation er der heller ikke fremkommet nogen tilkendegivelse.

Må jeg slutte denne redegørelse med

endnu en gang at betone værdien af det samarbejde, der er etableret gennem de to Londonkonferencer, understrege den overordentlig store vægt, som vi alle må tillægge det, at Suezkanalspørgsmålet løses ved fredelige midler, og fremhæve, at det også for Danmark er af den allerstørste betydning, at Suezkanalproblemet løses med skyldig hensyntagen både til brugernationernes og til Ægyptens interesser.

Således som forslaget til oprettelsen af sammenslutningen af brugere af Suezkanalen nu er udformet, findes der intet deri, som er i modstrid med de synspunkter, som den danske regering må lægge til grund ved bedømmelsen af denne sag, og det indeholder mulighed for, at sammenslutningen kan udvikle sig til et værdifuldt organ for internationalt samarbejde i dette vanskelige og betydningsfulde spørgsmål, der i givet fald også for Danmark kan berøre store forsyningsmæssige og valutariske interesser. Sagens forelæggelse for FN gør det ikke mindre rimeligt at tiltræde sammenslutningen. Tværtimod skønner jeg, at den britisk-franske henvendelse til sikkerhedsrådet gør en tiltrædelse af organisationen mere ønskelig.

Under disse omstændigheder er det regeringens opfattelse, at Danmark bør tiltræde den foreslåede brugersammenslutning.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 16.

Mødet udsat kl. 15⁵.

Mødet genoptaget kl. 16.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Alsing Andersen): Først vil jeg gerne have lov til at takke den højtærede stats- og udenrigsminister for den udførlige redegørelse, som han just har givet det høje ting og dermed